

וידבר גו' אחרי מות שני בני אהרן וגו' [ט"ז, א']. והוא לכאורה אינו מובן. שלא נזכר כאן שום דבר מה שדיבר עם משה. ונראה דזה היה דבר ה' למשה שלא יטעו בני ישראל לומר דמיתת שני בני אהרן היה כפשוטו. רק מיתתם היה במדריגה עליונה וגבוהה מאוד. וזה שאמר וידבר גו' אחרי. דידוע אחרי הוא מופלג (ב"ר מ"ד, ו'). ר"ל שאמר לו הש"י מה מאוד מופלג ורחוק וגבוה הוא מיתתם של שני בני אהרן בקרבנתם לפני ה', היינו שקרבו את עצמם אל נועם ידידות שעשועים עליונים. וימותו, ר"ל אף שהרגישו בעצמם שנשמותיהם נדבקים בנועם העליון והם מתים מענין זה מכל מקום לא נמנעו מלמסור נפשם ורוחם ונשמתם ולא רצו לפרוד את עצמם מנעימות חביבות עריבות העליון. והבן: ספר אוהב ישראל

השוכן אתם בתוך טומאותם. ביאר מורי זלה"ה מופת מובהק שהגאווה קשה מן החטא, כי בכל הטומאות והחטאים כתיב השוכן אתם בתוך טומאותם, מה שאין כן בגסי הרוח, דרשו בש"ס פרק קמא דסוטה (ה' א') אין אני והוא יכולין לדור בעולם שנאמר (תהלים ק"א, ה') גבה עינים ורחב לבב אותו לא אוכל, ודברי פי חכם חן: (צפנת פענח סוף פרשת יתרו דף ע"ו ע"ד, רשפי אש פרשת בשלח אות ל"ד): ספר בעל שם טוב עה"ת

פעם א' באמצע סעודת ש"ק אמר הרה"צ ר' זלמן בריזל זצ"ל [מזקני אנ"ש פינסק קארלין] א בעל גאווה איז ערגער פון א עובד עבודה זרה, ווייל א עובד ע"ז דינט נאר איין געטשקע, און א בעל גאווה דיינט יענע און יענע און יענא": כן זכיתי לשמוע מפ"ק

אאמו"ר זצוקל"ה כשהיה קורא בשבת זה פ' יוה"כ. היה לו גיעגועין גדולים על יוה"כ כמעט עד כלות הנפש. והיה אומר משל כשרוקחין מרקחת קודם נשואין בשביל הנשואין. טועמין מן המרקחת גם בשעה ההיא. וכך בשבת זו צריך להתעורר בהתעוררות קדושת יוה"כ: ספר בית אהרן

איתא במדרש. בזאת יבא אהרן. הה"ד ה' אורי וישעי. אורי בים וישעי בים. אורי דכתיב ויאר את הלילה. וישעי דכתיב התיצבו וראו את ישועת ה' כו'. ה' מעוז חיי דכתיב עזי וזמרת כו' אם תחנה עלי מחנה כו' מרכבות פרעה כו'. בזאת אני בוטח בזאת יבא אהרן.

ונוכל לומר. בזאת. ע"י זאת. יבא אהרן אל הקודש. זאת. הוא דכתיב מאת ה' היתה זאת. היינו בחינת זאת מאת ה' היא בכדי היא נפלאות בעינינו. שנראה הנפלאות בעינינו. וכאן הוא ע"י זאת יבא אהרן אל הקודש. כי קודש הוא בחינה גבוה שאינו תלוי במעשה התחתונים כגון שבת שהיא קדושה מעצמה אבל ר"ח וי"ט ישראל מקדשים כמו שאומרים מקדש ישראל וכו' אבל מ"מ אעפ"י שאינו תלוי במעשה התחתונים בלא ישראל אינו כלום. ע"כ כתיב בזאת ע"י זאת יבא אהרן אל הקודש: ספר בית אהרן

כשהיה הסטאלינער רבי זצוק"ל שמנר"כ בדיטרויט יע"א, בלוייתו של הגאון ר' דוד ליבאוויץ זצוק"ל בישיבה תורה ודעת, ובאמצע עשה א' מהמספידים "קרעכץ", אמר הרה"ק להרה"ח ר' יודל אקערמאן זצ"ל "דער קרעכץ איז גאר א פאלשער": כן סיפר לי הרה"ח הנ"ל על הבאס ללייקווד יע"א

שמעתי בשם הבעש"ט זלה"ה שהיה מקרב אף בעלי עבירה רחמנא ליצלן, כשלא היו בגדלות, ומרחק בעלי תורה שאינם בעלי עבירה כשהיו בגדלות, ואמר שכשהוא בעל עבירה, ויודע מזה שהוא בעל עבירה, ומחמת זה הוא שפל בדעתו, ה' יתברך עמו, כי הוא השוכן אתם בתוך טומאותם, אבל בזה אף שאינו בעל עבירה, כיון שהוא בגדלות אין ה' יתברך עמו, כי אין אני והוא יכולין לדור (סוטה ה' א), עד כאן דבריו ודברי פי חכם חן: (פרי חיים אבות פרק ד' משנה ד'): ספר בעל שם טוב עה"ת

הפראנקפורטער, הינוקא מסטאלין ז"ע, אמר "עס איז מיר בעסער פרייליכא פראסטאק וויא א עובד א מרא שחורה: מפי השמוע

אשר יעשה אותם האדם וחי בהם. מבוואר לעיל פרשת בראשית בהגה ס' שתכלית הבריאה בחומר וצורה, כדי לזכך חומרו ולעשות מן החומר צורה וזהו וחי בהם וגו': (תולדות יעקב יוסף פרשת וירא דף י"ט ע"ד): ספר בעל שם טוב עה"ת

כשיעשה אדם מצות אנשים מלומדה, המצוה היא יבשה, רק צריך לעשות בלביה וברעותיה כל מצוה: (ליקוטים יקרים דף א' ע"א) ספר בעל שם טוב עה"ת

מה דאיתא בתיקונים (בתיקון תמני סרי עיין שם) יש מנהון דתליין ברישא דמלכא מנהון בידין וכו', הכוונה, שיש מצוות התלוין ביד, וכן מצוות התלוין בראש כגון התפילין ויראה ואהבה, וכשאדם עושה אותם מעורר למעלה בראש המלכות וביד המלכות וכן כולם, כי באתערותא דלתתא אתערותא דלעילא: (ליקוטים יקרים דף ג' ע"ד) ספר בעל שם טוב עה"ת

על התורה ועל העבודה

אני ד' אלקיכם (י"ט, ג'). פירוש אף המדת הדין יתהפך לרחמים ואז ממילא יתמלא כל העולם כל מילי מיטב* וזהו אל תפנו אל האלילים, שלא תפנו אל מדעתכם. ואלהי מסכה לא תעשו לכם, כי ממילא לא תצטרכו לדאוג על כסף וזהב כלל*: ספר נועם אלימלך

מהרב הקדוש האלוקי הבעש"ט ז"ל, אלו בני אדם שמדברים על צדיק עתק בגאווה ובוז עליהם אמר הכתוב (תהלים נ"ה, כ"א) שלח ידיו בשלומי חלל בריתו, פירוש מי ששולח ידו בשלומי אמוני ישראל, היינו צדיקים ואנשים כשרים, זהו סימן שבודאי חלל בריתו, והוא מקרה הוא בלתי טהור וכו', ולזה אמר אלקים מה לך לספר חוקי וגו' (שם נ', ט"ז): (שפתי צדיקים בהקדמה ובפרשת תזריע): ספר בעל שם טוב עה"ת

טעם אמירת פרקי אבות. בין פסח לעצרת הוא. כי בימים האלו מחויב כל איש ואיש מישראל לטהר א"ע בימי הספירה כמו שנטהרו ישראל מאז מטומאת מצרים. כנודע מהזוה"ק. וכו' (ע"ש). ולכן אומרים אז מסכת אבות. כדי לראות ולהבין כל המדות טובות הנזכרים שם. ולכסוף ולהשתוקק מתי אעשה כן גם אני. ולשוב בתשובה שלימה לפני השי"ת. ולזאת יש במסכת זו חמשה פרקים נגד ה' שערי בינה הכוללים. וכ"א כלול מעשר הם נ' שערי בינה. עולם התשובה. וימים האלה נק' אצל אומות העולם מי וגם הם מודים שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואה. ומ"י הוא מנין חמשים. והעיקר הוא שהימים האלה הם טובים ומסוגלים לרפואות הנפש. ויה"ר שירפאינו ה'. ונרפא. אמן: ספר אוהב ישראל

פרקי אבות

הסתכל בשלשה דברים כו' מאין באת בו' מאין באת מטיפה כו'. כבר הקשו המפרשים ז"ל למה כפל הדברים והל"ל מעיקרא מאין באת מטיפה כו'. ונוכל לומר שכפל הענין הוא להורות על שני הדרכים שצריך האדם לכוללם יחד. התחזקות ושפלות. לפעמים צריך האדם להסתכל בג' דברים אלו דרך התחזקות. ולפעמים צריך להסתכל בג' דברים אלו דרך שפלות. ומעיקרא נקט דרך התחזקות מאין באת היינו מבחי' אי"ן מקור נשמת ישראל שאין לשאר האומות אחיזה בזה. שנשמת ישראל הוא חלק אלק ממעל. ולאן אתה הולך שבכל עובדא ומילולא ורעותא דלבא מוסיף והולך וחייב לומר בשבילי נברא העולם. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני ממ"ה הקב"ה. הוא בהתחזקות הגדול המובטח לישראל. וכדאי' גבי דהע"ה מלפניך משפטי יצא וגו' אמר דוד אל תמסרני לא למלאך ולא לשרף כו' רק מלפניך משפטי יצא כי עיניך תחזינה משרים: והדר נקט במשנה דרך שפלות הסתכל בג' דברים מאין באת מטיפה סרוחה כו':

כי באמת צריך האדם להיות שוקל כל דרכיו בשני הדרכים הנ"ל. וכמאמר אאמ"ר זצוקלה"ה אז איך בין ב' לייטיג בין איך ששה עשר לייטיג. וכשאני ששה עשר לייטיג אזי אני ב' לייטיג. וזהו וירא מנוחה כי טוב ויט שכמו לסבול שצריך לכלול שני הדרכים יחד טו"ב ולסב"ל. והבן . **עוד נוכל לומר מאין באת מבחי' אי"ן כנ"ל.** ובסיבת דבר זה לא תוכל להיות בבחי' עומד בשני רגעים בשוה ומוכרח אתה להיות בבחי' הולך תמיד. שכל העולמות מתנהגין ע"י האדם ובכל רגע הוא הולך ועושה. ולכן מוכרח אתה לעשות חשבון תמיד לאן אתה הולך. פי' לאיזה צד אתה ההולך. ולראות שיהיה ההליכה לצד הקדושה והטהרה : ספר בית אהרן

לזכות ולרפו"ש רפאל אליהו בן אסתר ולזכות ולרפו"ש דוד בן קילא בתשח"י

קודם כל יזהר בכל תנועה ותנועה בעבודתו שיהא בלתי פנייה חס ושולם, ולזה צריך התחכמות גדול, עמוק עמוק מי ימצאנה, אם כן אין ברירה רק להיות דבר זה לזכרון תמיד, אל יסיח דעתו ממנה אפילו רגע אחד, והוא דבר הפוסל בהיסח הדעת, זאת ועוד שנית לזהר בטבילה בכל עת, ולכוון במקוה הכוונה השייכה למקוה, והחוט המשולש לא במהרה ינתק להרחיק את עצמו (עצמויא) מעצבות, ויהיה לבו שמח בה': (צוואת הריב"ש דף ג' ע"א) ספר בעל שם טוב עה"ת

פרשת קדושים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. בזוה"ק איתא דכד מטאן חבריא לפרשתא דא הוי חדאן, בפרשיסחא ה' אומר הרבי ז"ע, משל כשהרב לומד עם התלמידים השיעור מה שהוא למד בפני עצמו אז התלמיד שמח, והה"ק אדמו"ר מגור בעל החידושי הרי"מ ז"ע ה' מסיים קדושים תהי' כי קדוש אני ד'. והוא מחמת שישאל דבוקים בד' וכמו שנאמר ואתם הדבקים בד' וגו' יוכלו להיות קדושים וע"ז בוודאי יש לשמוח: ספר שיח שרפי קודש - פרשת קדושים

שמעתי ממורי ששכר מצוה מצוה (אבות ד', ב') שאין לך שכר גדול יותר מזה מה שיש לו תענוג ממצוה עצמה בעשותו אותה בשמחה, שהוא מאוד גדול, ואף אם לא היה שכר יותר היה זה עצמו די, מה גם שבאמת יש שכר עד אין תכלית על מצוה שעושים בשמחה: (תולדות יעקב יוסף פרשת קדושים דף צ"ט ע"ב): ספר בעל שם טוב עה"ת

יוצא לאור ע"י מכון בית צדיקים - שידלוב סטאשוב
A project of Cong. Tiferes Zvi - Mailing address:
714 Park Ave Lakewood NJ 08701-2025

ברשות ובהדרכת גדולי התורה chizuk@chizuk.info
לקבל הגליון, בלה"ק ובענגליש "באר היטב", או שיעורים באידיש ובענגליש, ולהקדיש גליון לזכות, לרפו"ש, לע"נ או לזכות את הרבים - אחב"י ביותר מד' אלף מקומות בעולם קע"ה כ"י להתקשר להנ"ל, ידידכם נפתלי הירצל גאנצווייג
Contact us to dedicate etc. received by thousands globally

לזכר עולם יהי צדיק

כ"ק אדמו"ר ר' יעקב חיים בן כ"ק אדמו"ר ר' ישראל צוק"ל מסטאלין
מנו"כ בדיטרויט ארה"ב - גלב"ע ו' אייר תש"ו - זיעועכ"א

בס"ד יצא לאור מחדש ספרי "אוסף הגליונות על התורה ועל העבודה" ד' חלקים, {שנת תשס"ט, תש"ע, תשע"ה, תשע"ח}, וספר "דברי תורה באר היטב" מכמה שנים